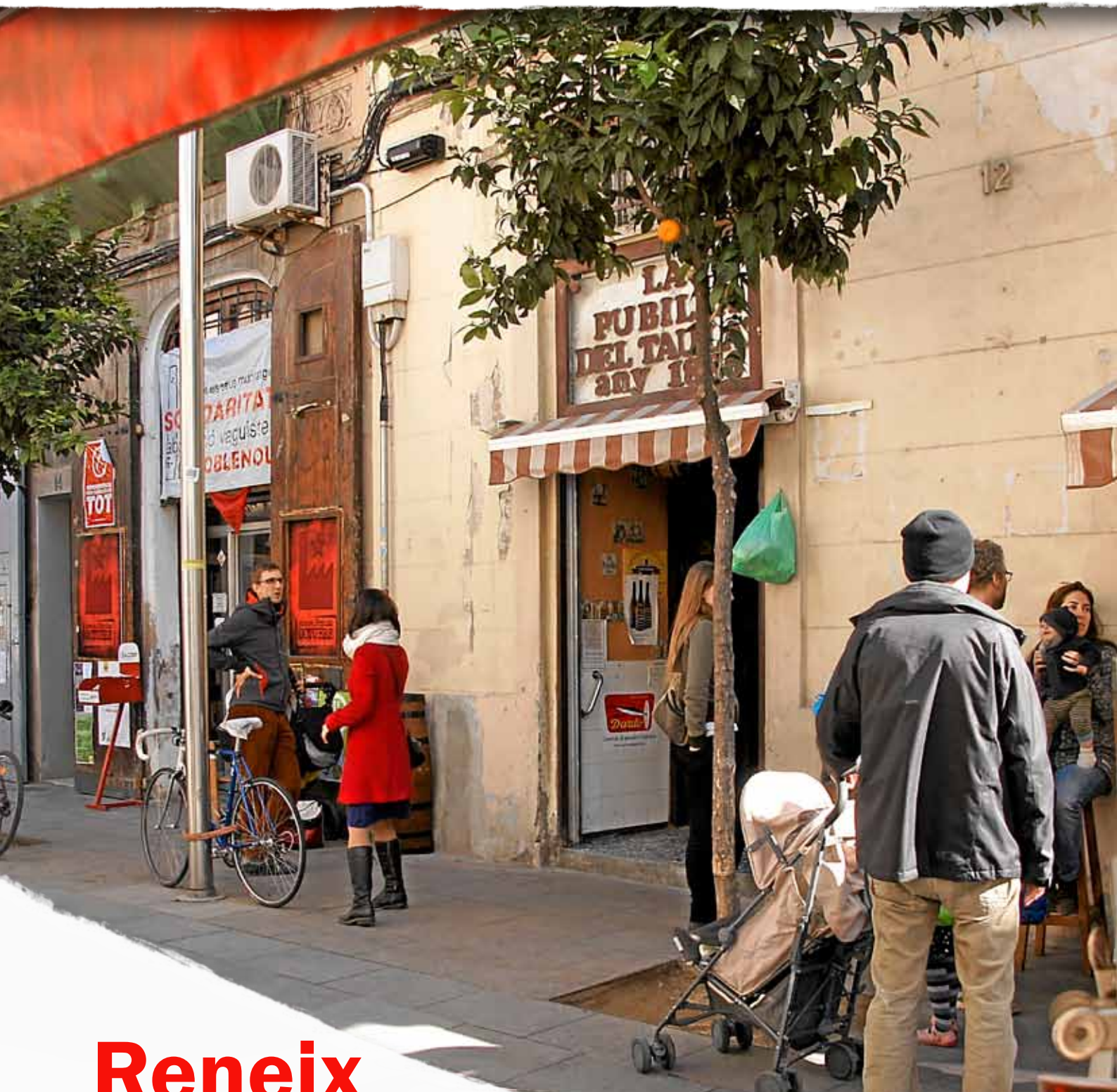

Reneix l'“Amistat”

- Metro L4, ascensors, ara!
- Les Glòries: de nus viari a parc urbà
- Connect-HORT et necessita
- La ludoteca del barri

Editorials

ÍNDEX

EDITORIALS.....	3
Inaugurar (?)!	
Democràcia amenaçada	
EN PORTADA.....	4
Campanya per la instal·lació d'ascensors al Metro	
Fem Rambla força canvis a l'Ajuntament	
Encausats pel 29M	
Trobada contra l'Apartheid Jurídic i Social	
Del nus viari al gran parc central de Barcelona	
MEMÒRIA I PATRIMONI.....	10
Els protestants al Poblenou	
VIDA DE BARRI.....	12
Frases per la paz y la no-violència	
Poblenou, petit gran comerç	
Et necessitem per construir ConnectHORT	
HISTÒRIES DE BARRI.....	14
Muts i a la gàbia	
PAISATGES HUMANS.....	15
El carrer Amistat es transforma	
ENTITATS.....	16
Ludoteca Maria Gràcia Pont	
GENT AMB VEU PRÒPIA.....	18
Maria Vera	
COMUNITAT.....	20
La representació de les comunitats de propietaris	
EDUCACIÓ.....	21
Ensenyar a ser solidari	
MEDI AMBIENT.....	22
La bombolla elèctrica	
22 de març. Inauguració de la Torre de les Aigües	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)
 Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:
 Adreça:
 Població: C.P.:
 Telèfon: @ mail:
 DNI:
 Quota anual: 17 € ☐ Quota de suport de € ☐
 Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:
 Codi:
 ENTITAT OFICINA CONTROL NUM COMP

(Signatura)

Revista *El Poblenou* n.80
 març 2014

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Joan Maria Soler, Marc Dueñas, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Naia Hernández

Col·laboradors: Elena Marzo, Esther Racionero, Pere Nieto, Marçal Bonadona, Pilar Natali, Jordi Fossas, Patricia Pujante, Tomàs Ferrer Rodríguez, Eva Murgui, Lidia Roca

Coordinació: Naia Hernández

Fotografia: Salva Clarós, Albert Codina, Naia Hernández, David Rey
 Il·lustracions: Manel Puyal, Miguel Oncinos

Portada foto: Salva Clarós
 Correcció: Josep Pascual
 Disseny gràfic/maquetació: Joan Maria Soler
 Impressió: Gràfiques Campàs
 Publicitat: Carme Martínez (680988900)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotsgnats, tret de l'Editorial i tot allò que està signat com a Redacció. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciant (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Inaugurar (?)

Encarant el darrer any i escaig del mandat municipal, entrem a la recta final i cal aprovar projectes per tal d'arribar a temps a les inauguracions tan desitjades. Si bé els qui han estat durant quatre anys servint els ciutadans des de l'Ajuntament volen visualitzar la feina feta i l'esforç invertit al llarg de la legislatura, potser caldria abolir les inauguracions.

Hi ha diversos arguments, un d'ells és que festivar les obres anima a pensar en una lògica de curt termini. És a dir, haig de fer alguna obra que pugui acabar abans de finalitzar el mandat municipal. I no totes les accions responen a una periodificació amb un inici i un final. Les obres municipals han de tenir continuïtat prescindint

de qui sigui el representant polític dels ciutadans. L'important no és inaugurar l'obra sinó haver-la planificat i treballat per dur-la a terme.

Hi ha accions municipals que es materialitzen en el temps sense dates concretes com per exemple les inversions en benestar social. Precisament en aquesta època de crisi són més rellevants pel seu impacte ciutadà els euros destinats a atendre gent, a aixoplugar famílies desnonades, integrar immigrants o donar dinar a escolars de famílies en atur. Al costat de les coses realment importants per al dia a dia de les persones, queden molt ridícules les pretensions de posar-se medalles a través d'actes inaugurals..

La Junta de l'AVVP

Democràcia amenaçada

Cada dia hi ha pitjors notícies per a la llibertat. Sí, aquesta paraula que ja havíem deixat de cridar, de cantar o d'escriure a les parets perquè creïem guanyada per sempre, almenys en allò bàsic, ara trontolla. Qui protagonitza la involució són els governs, els parlaments democràtics que aproven lleis, i les institucions cada vegada més intolerants.

En aquest sentit el govern de l'Estat és una màquina repressora. No només es nega al poble de Catalunya el dret a decidir sinó també es nega el dret a decidir sobre el propi cos a la dona que vol avortar. Es nega el dret a l'habitatge amb unes lleis injustes que prioritzen l'execució hipotecària en favor de l'entitat financera abans que la necessitat d'un sostre. Està amenaçat també el dret de vaga que és un dels puntals democràtics de la Constitució.

L'amenaça ha arribat al Poblenou, on

quatre joves es troben encausats per manifestar-se pels carrers del barri durant la vaga general del 29M. Se'ls acusa sense proves de causar disturbis i danys diversos, fet pels quals els demanen cinc anys de presó, una pena encara no vista en els presumptes delinqüents del cas Gürtel.

Es tracta d'una ofensiva atemoridora per reprimir aquells que no es queden de braços plegats i surten al carrer a conquerir més espai per a la democràcia, o que simplement no callen davant la injustícia. Es pretén fer por i acovardir la ciutadania perquè sigui dòcil i no respongui a la tragèdia social que estem vivint. El més dramàtic és que qui pretén aixafar els crits de llibertat són els mateixos representants del poble. La principal part acusadora dels quatre joves del 29M és el mateix Ajuntament de Barcelona.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

Campanya per la instal·lació d'ascensors al Metro

La Comissió de Mobilitat del Poblenou ha iniciat una campanya per implicar la ciutadania en la petició d'ascensors i sortides d'emergència a les dues estacions del barri de la L4 del Metro que encara no en tenen. Les obres de millora de tota la xarxa de Metro per dotar les estacions d'accessos mecànics per a les persones amb mobilitat reduïda han arribat a la L4 però n'han quedat fora les dues principals estacions en nombre de viatges: Poblenou i Ciutadella-Vila Olímpica. Aquesta mancança és especialment greu a l'estació del Poblenou que no disposa ni tan sols d'escaleres mecàniques, fet aquest que impossibilita l'accés de persones grans, amb cadira de rodes, i a persones amb cotxets per a nadons o carrets de la compra.

Durant el mes de febrer s'han recollit més de 3.000 signatures demanant a la Generalitat i a l'Ajuntament un pla per construir els ascensors i les mesures de seguretat a les dues estacions esmentades. Membres de la Comissió de Mobilitat s'han entrevistat amb el regidor de mobilitat per traslladar-li la preocupació pel gran retard que acumulen aquestes obres.

La precària situació dels accessos a les principals estacions de la L4 al Poblenou, ve a sumar-se a la mala cobertura general del transport públic al barri. El Poblenou és un dels barris de la ciutat més mal comunicat en transport públic. La xarxa de bus continua sent força deficient pel que fa a cobertura i a freqüències de pas. L'entrada en servei de les noves línies de la NXB es demora en el temps, i no hi ha encara previsió per a la prolongació del tramvia per la Diagonal perquè el govern municipal no ha entès encara la importància vital per a la ciutat d'aquesta connexió.

Per altra banda, el projecte per convertir Pere IV en un eix cívic, la remodelació de la plaça de les Glòries i l'extensió de la xarxa de carrils bici formen part d'un pla per pacificar el trànsit de vehicles privats a la ciutat. Una estratègia que ha d'anar acompanyada al mateix temps de la millora substancial del transport públic que faciliti la reducció del cotxe i la moto en favor dels mitjans públics i de transport col·lectiu.

Redacció

Fem Rambla força canvis a l'Ajuntament

El 4 de febrer passat l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, rebia una representació del grup de treball de Fem Rambla, el procés participatiu que des del mes d'abril passat ha donat veu a la gent del Poblenou sobre com volem que sigui la nostra Rambla però també com volem que sigui la participació ciutadana al barri. Que l'alcalde rebés Fem Rambla demostra d'entrada la força d'aquest procés participatiu. Un procés avalat per prop de 1.700 signatures de suport de gent del barri i que compta també amb l'aval de més de trenta entitats del Poblenou i d'altres suports tan destacats com la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB) i del Consell d'Associacions de Barcelona (CAB).

El grup de treball de Fem Rambla va assistir a la reunió amb una proposta d'acord que va ser acceptada per Xavier Trias. L'acord, que es pot consultar al web de Fem Rambla (femrambla.wordpress.com), recull bàsicament aquests compromisos. En primer lloc, es reconeix el procés de Fem Rambla com un procés positiu que sigui referent de cara al futur. En segon lloc, es garanteix que no es durà a terme cap actuació a la Rambla sense el consens necessari. En tercer lloc, es decideix que es duran a terme les obres del tram final en la seva totalitat (és a dir, entre Taulat i passeig Calvell i no sols fins a Fernando Poo, com havia anunciat el

regidor) i, a més, després d'una consulta ciutadana proposada per Fem Rambla. I en quart lloc, es treballarà la normativa de vetlladors i el Pla d'Usos de la Rambla amb tots els agents implicats del barri i especialment amb Fem Rambla.

El procés Fem Rambla ha aconseguit, per tant, el reconeixement institucional a una feina ben feta i a una mobilització ciutadana important. Això és important, però no és suficient. En primer lloc, caldrà garantir que es concretin els acords. Per exemple, hem ser capaços de dur a terme un bon tancament del procés participatiu per al tram final de la rambla del Poblenou. També haurem de mantenir el compromís que la participació ciutadana al barri es faci a partir de criteris com els que ha dut a terme Fem Rambla. I finalment haurem d'exigir un debat a fons i ambició per tal de regular els usos de la rambla del Poblenou i la proliferació de vetlladors.

Ara ens toca gestionar aquest procés, des de la força d'un procés participatiu fort i ben fet i des de l'exigència a l'Administració de complir els compromisos. El 31 de març vinent hem previst una assemblea de Fem Rambla, caldrà ser-hi per seguir fent d'aquest procés una experiència innovadora a la ciutat que ha de marcar una pauta de la voluntat ciutadana de ser protagonistes a l'hora de construir el nostre entorn.

Pere Nieto

L'Ajuntament posa noves pilones sense consultar-ho a ningú

Encausats pel 29M

Trobada contra l'Apartheid Jurídic i Social

Un debat per la regularització de la immigració, la sanitat, el treball i els drets humans

El dia 29 de març de 2012, jornada de vaga general convocada pels sindicats contra la reforma laboral del govern de Mariano Rajoy, els Mossos d'Esquadra van carregar a primera hora del matí contra un piquet informatiu a la cruïlla de Llacuna amb Diagonal. El piquet, que estava format per gent del barri, sindicalistes i d'organitzacions com l'associació de veïns, la coordinadora d'entitats, associacions de pares i mares d'escoles del barri..., va recórrer la Rambla i diversos carrers passant per davant d'empreses del campus audiovisual. Els Mossos van detenir en Lluís i en Bernardo, que formaven part del piquet, i van identificar una tercera persona, l'Albert, tots ells coneguts del món associatiu del Poblenou. Estan acusats de causar desordre públic, trencar els vidres de tres entitats bancàries de la Rambla i bolcar contenidors, uns delictes que ells neguen haver comès. Els demanen 5 anys de presó i 40.000 euros de multa. Es troben en espera de judici.

Cap a les 9 del matí, en Lluís i en Bernardo, emmanillats, van pujar al furgó policial i van ser conduïts a la comissaria de les Corts. Després de ser escorcollats i desposseïts de les perti-

nences els dos joves van passar unes 36 hores al calabós després de parlar únicament per telèfon amb un advocat, sense visites. D'allà els van conduir directament als jutjats per prendre'ls declaració i van ser posats en llibertat amb càrrecs.

"Em vaig manifestar per defensar els meus drets i el futur laboral del meu fill –explica en Lluís– i ara m'acusen del que no he fet i em volen posar una multa". En Lluís creu que l'acusació, promoguda per l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat i els tres bancs, no prosperarà perquè ells no van trencar res. No hi ha proves del que se'ls acusa, i tan sols busquen atemorir la gent per evitar que es manifesti. Forma part de l'ofensiva neoliberal contra els drets de les persones i contra la democràcia. Aquest govern ha arribat fins a qüestionar el dret de vaga. Però en Lluís, en Bernardo, l'Albert i el Nico, i molts altres no volen renunciar al dret d'expressar el seu profund malestar davant la injustícia dels acomiadaments massius, els desnonaments, les retallades, la corrupció tan estesa i la impunitat que deixa lliures o indulta els grans delinqüents, mentre acusa els que expressen al carrer la seva indignació o discrepen.

"Manifestar-se no és el mateix que trencar coses", diu. És lampista i treballador autònom, i aquest enrenou que l'obliga a presentar-se cada 15 dies al jutjat mentre no se celebri el judici, l'està perjudicant. Provoca dany a la imatge. *"Poden arruïnar el meu negoci",* diu. Els quatre encausats van sortir al carrer aquell 29 de març per defensar el dret a no perdre la feina i a treballar en condicions dignes, i no les que dicti la CEOE i el govern imposi donant-ne trasllat al BOE convertides en llei.

Per sort, no estan sols, les entitats del barri els fan costat. La setmana passada es va fer una festa de suport als encausats del 29M a l'Ateneu popular la Flor de Maig. Fan també vermuts solidaris a la Rambla per recaptar fons per pagar els advocats. Les entitats del barri han fet pinya, i ells se senten acompanyats. Gairebé dos anys més tard d'aquell 29 de març, l'índex d'atur al país és un escàndol i la precarietat laboral i les retallades no només afecten drets sinó també les necessitats bàsiques de les persones com l'habitatge, l'energia, l'aliment... I quatre joves manifestants veïns del Districte viuen amb una amenaça de presó que ha instigat el seu propi Ajuntament.

Redacció

El mes de desembre passat l'Assemblea Solidària Contra els Desallotjaments (ASCD) va convocar una **Trobada contra l'Apartheid Jurídic i Social** amb la finalitat de debatre sobre: Regularització i Papers; Sanitat; Treball i Formació; i Drets Humans. Hi van assistir quasi un centenar de persones, representants d'entitats i també a títol individual; la meitat eren immigrants. Els tallers van ser molt participats i les conclusions, fruit de les experiències personals i les aportacions tècniques, molt riques i clarificadores.

Hem iniciat el 2014 i els drets de les persones immigrants a l'Estat espanyol, continuen vulnerats per la Llei d'estrangeria. El gener passat va fer 13 anys que Barcelona es va mobilitzar donant suport a la tancada d'immigrants a les esglésies i a la posterior vaga de fam, en lluita per la regularització.

Aquesta lluita va forçar el govern de majoria absoluta del PP a signar un acord que garantia els papers per a totes les persones que es van tancar; aquest acord es va fer extensiu a tot l'Estat i va donar pas a un procés de regularització per a tots els arribats a Espanya abans del 23 de gener de 2001.

L'enduriment de la Llei d'estrangeria i la crisi han empitjorat la situació de les persones que procedents d'altres països van venir cercant millor qualitat de vida;

una llei que segueix causant patiment i mort no únicament a les tanques amb ganivetes de la frontera, a les aigües de la Mediterrània i a la frontera de Ceuta, també a Barcelona, on al Centre d'Internaments per a Estrangers han mort ja tres persones en situacions no aclarides i difícils d'explicar.

El barri del Poblenou fa temps que viu de primera mà la duresa dels desallotjaments i l'estat d'extrema vulnerabilitat, tant de les persones que van ser desallotjades com de les que encara hi viuen.

Des de l'ASCD, s'està fent un treball de suport i assessorament en la tramitació dels "papers" que els permetin aconseguir el tan desitjat permís de residència i treball que va proposar la Sotsdelegació del Govern. Només amb aquest permís podran accedir als drets de lliure circulació, sense por de les detencions, reclusió als CIE i expulsió, així com al treball i habitatge en igualtat de drets que els ciutadans de Barcelona.

Aconseguir permís de residència i treball amb exempció de contracte és una tasca quasi impossible i el compromís de les administracions ha representat el fil d'esperança que ens ha mogut a ells i a nosaltres a abordar conjuntament aquest procés. Sense aquest permís, són especialment vulnerables a l'explotació laboral i a l'abús de les màfies.

L'ASCD va tenir el gener passat una reunió amb Delegació de Govern, Generalitat i Ajuntament, amb la finalitat d'aconseguir un compromís que desencallés la situació. Aquesta reunió, que havíem demanat política, va esdevenir només tècnica i no va aportar cap resultat. Tot fa pensar que l'objectiu de les administracions és alentir el procés fins a aconseguir que es desanimin i desisteixin.

El dissabte 15 de febrer, sota el lema "Papers, treball, habitatge: no tenim resposta TORNEM A LA NAU" va tenir lloc una concentració a l'antiga nau del c/ Puigcerdà, on, amb diversos parlaments, molta música i una paella compartida, les persones desallotjades, representants d'entitats i veïns que els donaven suport, durant cinc hores van fer evident que els problemes no s'han resolt i que segueix la unitat en la reivindicació.

Malgrat les dificultats, seguirem lluitant per la igualtat de drets. Com diu el comunicat de la FAVB en la seva crida a la mobilització del 23 de febrer *"ara que la nostra societat debat el seu futur, debat el país que vol construir. Si no hi ha drets i dignitat per a tothom, no podem assolir l'horitzó de progrés social i de plena llibertat que desitgem"*.

Montse Milà

El projecte de Glòries

Del nus viari al gran parc central de Barcelona

El divendres 7 de febrer es va donar a conèixer el projecte guanyador del concurs de les Glòries. Es tracta de "Canòpia Urbana", proposta de la UTE formada per l'equip multidisciplinari Agence Ter i Ana Coello de Llobet.

Mirant enrere, en el pla urbanístic del 1859 Ildefons Cerdà ja havia concebut la plaça de les Glòries com un dels grans centres de la ciutat, on conflueixen tres artèries principals: l'avinguda Diagonal, la Gran Via i l'avinguda Meridiana. 150 anys més tard podem afirmar que no ha esdevingut ni un centre, ni tan sols una plaça. És un nus viari que actua de frontera entre els barris de l'Eixample, el Clot i el Poblenou. El concurs de les Glòries pretenia marcar les línies per corregir aquesta situació. Les deu propostes presentades coincidien sobretot en tres coses: eliminació de la Gran Via en superfície, supressió del tambor viari i l'aposta pels vianants, les bicicletes i el transport públic enfront del trànsit privat. De totes elles, la que va rebre més acceptació i va ser votada per unanimitat va ser "Canòpia Urbana".

En un primer moment la decisió pot sorprendre. És una proposta arriscada, amb formes orgàniques (davant les nou propostes restants, molt més formalistes, més en la línia de Barcelona) i fins a cert punt ecotòpica. A primer cop d'ull poden passar desapercebudes les idees que

Però en contraposició a l'altre gran parc de la ciutat, la Ciutadella, aquest és obert, modern, participa dels barris i dels equipaments, nous i existents, del transport sostenible (vianants, bicicletes i col·lectiu) i de les traces històriques que l'envolten i hi conflueixen. La ubicació de les franges de les edificacions, a est i oest, acota un gran espai continu, lliure de trànsit, contenidor d'activitats ciutadanes. És una de les grans apostes de la proposta, eliminar trànsit privat en superfície, resolent el trànsit local perimetralment a través de la trama de l'Eixample, i reforçar transport públic mitjançant un intercanviador modal que permeti la interconnectivitat entre el metro, tramvia, autobusos i la futura línia de rodalies. Tot això no impedeix que eixos històrics i cívics com la carretera de Ribes-Clot, Sagrera-Ciutadella o la recuperació del Rec Comtal conflueixin i participin del parc, tot prioritant la continuïtat per a vianants de la Diagonal que tanca els 10 km de les Corts al mar. A través de la vegetació es configuren aquests corredors i es delimiten espais més oberts com l'Àgora verda. De fet la vegetació és la protagonista indiscutible de la proposta, generant un parc confortable tèrmicament: atmosfera fresca a l'estiu i espais protegits i assolellats a l'hivern. Amb tot, hi ha certs punts que generen interrogants. Per exemple, es parla d'un "mirador situat al cor del parc", a mode d'estructura lúdica, o d'uns "micro-nodes o petits espais inaccessibles al públic que actuen com a 'perles' de biodiversitat". Si bé al projecte li falta detall, caldrà veure si aquests punts acaben aportant solidesa a la proposta o són complements prescindibles.

L'important és que el projecte de Glòries ha marcat les seves línies estratègiques. I sembla que es va per feina. Aquest febrer ja s'han obert els carrers de la nova anella perimetral, permetent iniciar l'enderroc d'una part del tambor. I el projecte dels túnels ja està redactat, tot i que l'inici de les obres no està previst fins al 2015. S'haurà d'estar a sobre del projecte guanyador, caldrà proposar, insistir, per tal que esdevingui el que els ciutadans, els veïns, volem que sigui. Tot i la molta feina ja realitzada per les associacions, entitats i veïns, el camí tot just acaba de començar.

Marçal Bonadona

Arquitecte bonadona@coac.net

proposa, però a mesura que es fa una mirada més detallada el projecte va mostrant les seves virtuts. "Canòpia Urbana" és sobretot un parc urbà, una de les grans mancances de Barcelona.

L'aigua amb què has crescut

Aigües de Barcelona
L'aigua de la teva vida

Segurament no t'has parat a pensar-ho, però cada dia centenars de professionals es preocupen perquè, cada vegada que obris l'aixeta, no et falti l'aigua que necessites. Darrere la preparació d'un biberó per al teu nadó o del menjar que fas hi ha un equip d'experts que vetlla per una aigua de qualitat i que ha fet de la seva gestió un referent mundial.

DESCOBREIX TOT EL QUE VOLS SABER DE L'AIGUA DE LA TEVA VIDA A

aiguesdebarcelona.cat

diagonal mar
ABOGADOS

El asesoramiento personal y profesional que necesita

Derecho Administrativo
Derecho Civil
Derecho Laboral
Derecho Mercantil
Asesoramiento fiscal y contable
Gestión de Patrimonios Inmobiliarios

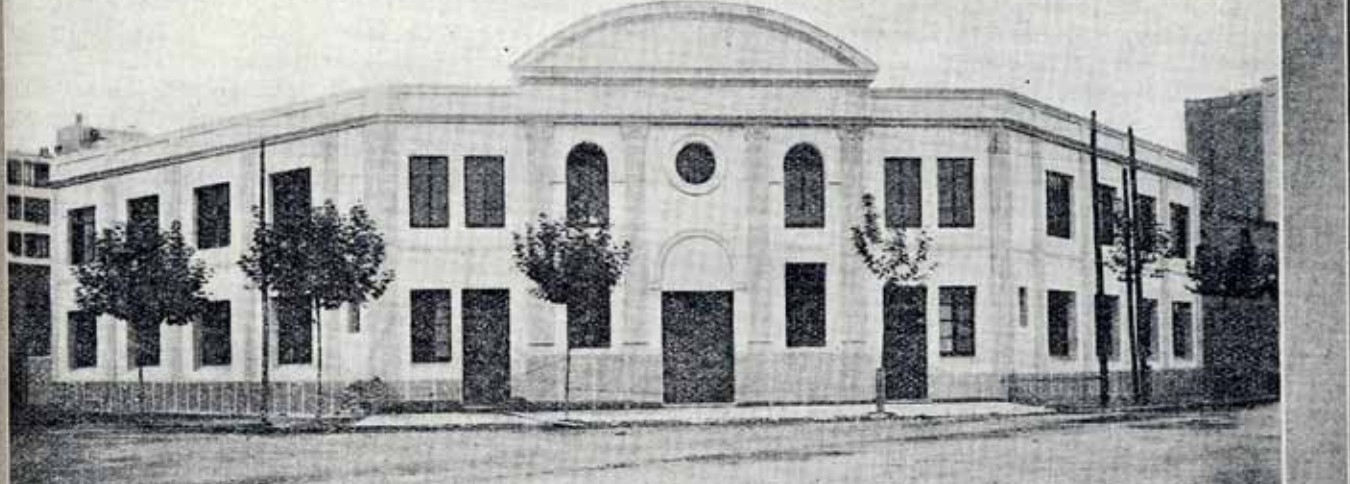
Consúltanos sin compromiso

C/ Llull, 321-329 (Edificio CINO) · 08019 Barcelona
tel. +34 93 553 07 68 · info@diagonalmarabogados.com

ACONTECIMIENTO EN BARCELONA

LAUGURACIÓN DE UN TEMPLO EVANGÉLICO

Els protestants al Poblenou

L'Església Evangèlica del Poblenou, coneguda popularment com els protestants, està present al barri des de 1874, i en la seva actual ubicació, des de 1927. Fins a la Guerra Civil, l'església va albergar, a més, una escola que encara roman en el record dels més grans.

Els inicis

L'establiment de la comunitat evangèlica al barri del Poblenou data del 1874, tot i que l'autorització de l'Ajuntament de Sant Martí és del 10 de febrer de 1870, emparant-se en la llibertat de cultes promoguda per la Constitució de l'any 1869.

Sembla que primer es va obrir una escola i va establir-se també una primera comunitat que es va anar consolidant al llarg del temps. L'u d'abril de 1886 Robert Simpson llogà els baixos de dues cases al passeig del Triomf 105 i 107 i l'u d'abril de 1897 el reverend Franklyn G. Smith llogà un local en el mateix passeig en els números 79 i 81. A final del segle XIX, l'església, comptava amb vint membres que es reunien en un dels locals del passeig del Triomf. A pesar que els citats locals no eren atractius, les escoles van aconseguir acreditar-se per l'excel·lència de l'ensenyament i el progrés aconseguit pels alumnes.

El constant creixement de les escoles, sota la direcció de Josefa Goetz, i el desig de consolidar l'església van fer que s'establissin definitivament al barri en un edifici de propietat. El senyor Smith, l'any 1913, quan la comunitat comptava amb 41 membres,

va comprar un terreny de 48.000 pams quadrats al carrer Llull 161, cantonada amb Llacuna, prop del passeig del Triomf, per un preu de 60.000 pessetes. El mateix Smith descrivia l'entorn del solar així: *"No había alrededor casa ninguna, esto era un desierto y unas cloacas pasaban por allí"*. El projecte era edificar les escoles i l'església en el mateix indret, però dificultats financeres van endarrerir l'execució del projecte.

La consolidació i el nou projecte

El desembre de 1925 el reverend Samuel Saunders va obtenir el consentiment del Comitè de Londres per dur a terme un nou projecte. Els plànols aprovats es basaren en un pressupost de 150.000 pessetes. Les obres van ser subvencionades quasi en la seva totalitat amb l'aportació del Comitè de Londres, excepte 15.000 pessetes que es van recollir mitjançant donacions per part del Circuit Metodista de Barcelona.

Per una proposta d'augment de sous presentada al Comitè de Londres, coneixem la plantilla completa dels professors de l'any 1925 i els seus salaris. Les xifres són en pessetes.

Escola de nens

Rafael Miguel 265 a 300 ptes.

(mestre i pastor de la comunitat)

Jaime Nuri 125 a 130 ptes.

Escola de nenes

Rosa Goetz 175 a 200 ptes.

Rosa Mas 140 a 150 ptes.

Enriqueta Goetz 130 a 150 ptes.

Pàrvuls

Victoria Montes 125 a 140 ptes.

Carmen Viñas 70 a 85 ptes.

L'obertura de l'edifici del carrer Llull

No seria fins al diumenge 4 de setembre de 1927, sota la superintendència del reverend Samuel Saunders, que es va poder inaugurar el nou edifici. Poc abans de la inauguració, el mes de gener de 1927, va morir la directora de l'escola de nenes, Rosa Aranda, exalumna i successora en la direcció de Josefa Goetz. El càrrec va passar a Enriqueta Goetz, filla de Josefa. El director de l'escola de nens era Rafael Miguel, però es va retirar tot just inaugurat el nou edifici. El nou curs va obrir sota la direcció d'Esteban Roca Folch, i comptava amb els professors adjunts Óscar Sancho Roca i Samuel López.

De la inauguració del nou edifici en dona una àmplia informació el número 399 de la publicació *ESPAÑA EVANGÉLICA*, del 15 de setembre de 1927. Sota el titular *"Acontecimiento en Barcelona. Inauguración de un templo evangélico"*, es fa un extens repàs de la història dels protestants al barri, dels actes de la inauguració i de l'edifici.

El dia de la inauguració es va realitzar un acte religiós presidit pel pastor Josep Capó i va comptar amb la presència del reverend C.W. Andrews, secretari del Comitè de la Missió Metodista de Londres. Amb posterioritat, el dia 8 de

setembre, es va fer una reunió pública d'inauguració, oberta a tots els germans metodistes de Barcelona i rodalies per visitar els edificis.

A l'article es fa una acurada descripció de l'edifici. L'església està situada a la cantonada, ocupant així la posició central. La capella es una sala de 10 metres d'ample per 12 de llarg i 9 d'alçada, amb un cor sobre el vestíbul amb una capacitat per a un centenar de persones. L'església té un total de 300 seients, i pot arribar fins als 400. Al vestíbul destaca un monòlit de marbre amb la data de col·locació de la primera pedra. A la part posterior de la capella es va construir una vivenda per al conserge.

Les escoles es troben en dos pavellons: el dels nens, a la dreta amb façana al carrer Llull i el de les nenes i pàrvuls, a l'esquerra, amb façana al carrer Llacuna, amb una capacitat total de 350 alumnes. Els alumnes gaudien d'un jardí de 1.400 metres quadrats.

Els treballs de construcció van anar a càrrec de l'empresa Estudios y Construcciones Locker, SA.

Els anys trenta

Segons la memòria de 1934 de l'escola de nenes del Poblenou, redactada per la seva directora, Enriqueta Goetz, la recaptació havia augmentat en 368,50 pessetes respecte l'any anterior, a pesar de la crisi que patia la ciutat de Barcelona i en particular la barriada del Poblenou, on la majoria dels treballadors es trobaven sense feina.

Les classes es mantenien plenes a pesar dels temors que havia despertat la inauguració d'un grup escolar públic, on no sols era gratuïta l'assistència, sinó també tot el material necessari i el dret a banys de mar amb dinar inclòs. Molt probablement aquest *"hermoso grupo"*, com es defineix a la memòria citada, correspon a l'Escola del Mar situada a la platja de la Barceloneta. Aquesta nova escola publica només va restar 4 alumnes.

El mateix any l'església evangèlica metodista del Poblenou va celebrar 104 cultes ordinaris —el diumenge i el dimecres— amb una assistència mitjana de 30 persones.

La Guerra Civil i la postguerra

Les escoles i l'església situades a l'edifici del carrer Llull van seguir la seva marxa normal amb un creixement constant tant d'alumnes com de membres de la comunitat fins que l'any 1936 amb l'esclat de la Guerra Civil l'edifici fou assaltat, saquejat i la capella evangèlica cremada parcialment, el conjunt quedà totalment destruït. El membres de la congregació es van haver d'ajuntar amb els del carrer Ripoll de Barcelona.

Un cop acabada la guerra l'any 1939, les noves autoritats van tancar totes les esglésies protestants i els seus membres havien de reunir-se en cases particulars.

L'any 1945 el Fuero de los Españoles va oferir una certa tolerància religiosa, fet que va permetre de nou el culte públic en els temples protestants. Molts foren oberts a Barcelona, però el del Poblenou, que havia quedat en ruïnes, va romandre tancat. Els seus membres en van seguir reunint amb els de Barcelona centre.

Un nou impuls

No va ser fins al 1958 que es començaren els treballs de reparació de l'edifici. Després de dos anys de feina, el gener de 1960, amb l'oportú permís de l'autoritat, es va obrir de nou l'església al públic, sota la direcció del pastor Samuel Capó, auxiliat per Josep Guinot com a encarregat de l'església. Els membres de la comunitat van arribar a 59, l'any 1965. Les escoles no tornarien a obrir mai més.

La comunitat, durant l'any 2000, va celebrar els 175 anys de presència evangèlica al Poblenou.

Pilar Natali - Jordi Fossas
Arxiu Històric del Poblenou

Frases por la paz y la no-violencia

Con motivo del aniversario de la muerte de Mahatma Gandhi, el pasado 30 de enero se celebró el Día Escolar por la No-violencia y la Paz. La Federació Catalana d'ONG per la Pau, els Drets Humans i el Desenvolupament quiso conmemorar este día con un acto colaborativo en los jardines que llevan el nombre del pacifista muerto hace 66 años. Su estatua se fue iluminando poco

a poco con las velas que portaban cada una de las personas que quisieron compartir una frase en pro de la concordia, la tolerancia, la solidaridad y el respeto. Entidades y otros colectivos del barrio apoyaron la educación por la paz como uno de los pilares del modelo educativo vigente, actualmente amenazado por la puesta en marcha de la LOMCE.

El acto tuvo su vertiente más lúdica

con la actuación del grupo Bufanúvols, que hizo cantar y bailar a pequeños y mayores alrededor de la figura de Gandhi.

Desde la AVV del Poblenou nos sumamos a la iniciativa del DENIP, recordando la figura de Gandhi a través de sus palabras: "No hay caminos para la paz; la paz es el camino".

Redacció

Fotos: Naia Hernández

Poblenou, petit gran comerç

A iniciativa de l'Eix Comercial del Poblenou, associació que agrupa comerciants del barri, les botigues han instal·lat a la façana una placa distintiva amb un codi QR personalitzat. El codi dirigeix

a un vídeo de l'establiment, en què cada botiguer fa una presentació del seu comerç, incloent-hi també imatges de la botiga, horaris i més informació.

El 8 de febrer passat, l'Eix Co-

mercial va inaugurar la iniciativa amb l'exposició Poblenou, Petit Gran Comerç, sobre la història, el caràcter i el comerç del barri.

Redacció

Et necessitem per construir CONNECT HORT

ConnectHORT donarà vida a un dels molts solars del Poblenou, creant un espai de trobada entre veïns i veïnes, ciutadans i organitzacions del barri. ConnectHORT es convertirà en un **espai obert** i polivalent on tindran cabuda activitats culturals, artístiques, esportives i tallers relacionats amb l'agroecologia, el reciclatge i la bioconstrucció. L'HORT, que funcionarà gràcies a tècniques naturals i es basarà en els principis de la permacultura, serà el principal protagonista. ConnectHORT

serà un lloc que connecti les persones amb la natura i un espai on pugui gaudir tota la família.

ConnectHORT necessita la teva ajuda.

T'animem a unir-te al projecte i a construir-lo amb nosaltres. Contacta'ns i explica'ns les teves idees i disposició, a través d'aquest formulari. (Vegeu enllaç formulari on line). I el més important, coneixes GOTEU? Ens agradaria que entressis a <http://goteu.org/project/connecthort> i ens ajudessis a tirar el

projecte endavant amb una aportació econòmica: per petita que sigui, serà clau perquè ConnectHORT pugui arrencar. **40 dies per arribar a un mínim de 3.800 euros.** Entre tots i totes aconseguirem que aviat ConnectHORT sigui una realitat!

<http://connecthort.wordpress.com/>
connecthort@gmail.com
 Carrer Àlaba, 24 08005 Barcelona

COPIRAPIT
 Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN
 PAPERERIA • FOTOCÒPIES
 IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
 PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
 SERVEI DE FAX

CLÍNICA DENTAL GLÓRIES
Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO
 Rbla. del Poble Nou, 157-159 1º1º
 08018 BCN TEL. 93 485 37 93

FARMÀCIA JAUME GIRÓ LOPERENA
 DERMOFARMÀCIA
 FÓRMULES MAGISTRALS
 HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
 DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS
 93 307 15 17
 Maria Aguiló / Pujadas

CLÍNICA VETERINÀRIA POBLENOU
 TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
 CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
 www.vetpoblenou.com/blog
 HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

SABATERS DES DE 1870
Villarroya
 Rambla Poblenou, 45
 Tel. 93 485 27 90
 08005 Barcelona

mydentiss CLÍNICA DENTAL
 Implantologia
 Ortodòncia i Cirurgia Bucal
 Sedació
 Endoscòpia Dental
 Prótesis Dentària
 y Rehabilitacions Oclusives
 Ortodòncia - Endodòncia
 Periodontologia
 Odontologia Conservadora
 Estètica Facial
 Tel.: 933 036 724
 Av. Diagonal, 142 (Barcelona)
 www.mydentiss.es
 www.facebook.com/MyDentiss

Anuncia't
 Amb la teva presència
 en la revista del barri
 tothom hi guanya!
629046004
comercialpoblenou@gmail.com

celler el vinyet
 Rambla Poblenou, 66

ÒPTICA TRAVER
 des de 1953
 C/ Pujadas, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

francesc creixell
 PERRUQUERS
 C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

GELATERIA EL TIO CHE
FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
 casa fundada l'any 1912
 Rbla. del Poblenou, 44-46
 08005 BCN
 Tel. 93 309 18 72
 www.eltioche.com

¡Oferta!
Primera Visita + Higiene dental
20€
 Entrega este cupón
 (válido hasta el 31/5/14)

Muts i a la gàbia

Miguel Oncinos <http://migueloncinis.blogspot.com.es>

—Sort que has trobat feina, Berta. Ha estat un miracle —diu el Pere—. Ara ja podem estar tranquils.

—Sí, és clar. Mentre tu mires la tele i aprens a posar la rentadora, jo em deixo l'orella i la veu.

—És el que toca, si fas de teleoperadora.

—I de què vols que faci? Tinc altres aspiracions —comenta la Berta—, però em paguen per posar-me l'auricular i atendre el telèfon mentre escalfa la cadira i planxo el cul durant vuit hores.

—També el planxaves al sofà —observa el Pere.

—Quina comparació més ridícula. A casa no he de convèncer a ningú de res. Se'm regira l'estómac cada cop que penso que m'estic venent per una merda de sou. I a sobre he de fer bona cara.

—Allà somrius?

—Absurd, oi? A casa de mal humor i a la feina fent-me la simpàtica. Tu creus que és normal aquest món on vivim? Ha valgut la pena aquesta evolució?

—No comencis, Berta.

—Posats a escollir, preferiria ser mestressa de casa i viure tranquil·la.

—Doncs m'ha tocat a mi aquesta vegada. Què hi farem? No em fa res posar-me el davantal.

—Jo no penso estar-me així tota la vida.

—La qüestió és queixar-se. Mai estem contents —sentencia el Pere.

—He perdut la llibertat.

—Tens un sou. Què més vols?

—No et fan pena els animals del zoo, fent voltes i voltes sense arribar enlloc? Jo també vull sortir de la gàbia.

—Per remenar els contenidors? Ho prefereixes?

—No ho sé.

—Per què no tornes a escriure i acabes aquelles històries que un dia vas començar?

—Les circumstàncies sempre m'obliguen a dedicar-me a altres assumptes. Ara estic massa ocupada cotitzant.

—I quan disposaves de temps, estaves deprimida o bloquejada, deies.

—I què vols que faci? La vida és una llarga espera d'allò que no arribarà mai.

—Qui no troba solucions, troba excuses.

—Mira qui parla.

—Reconec que a mi em costa apagar la tele...

—Tu també planxes el cul, eh? —la Berta riu.

—... i tu no ets capaç de deixar de banda les angonies —continua el Pere.

—Tens raó. Me n'adono, i tot i així no puc rectificar. Què em passa, Pere? Per què no em sé adherir a la filosofia de l'optimisme?

—Perquè no la portes a la sang.

—I què podria fer?

—D'entrada podries callar una estona i deixar de pensar perquè ara comença el partit.

Muts i a la gàbia.

Elena Marzo

eee.marzo@gmail.com

El carrer Amistat es transforma

**Carrer Amistat,
transformació de cor
comercial en cor cultural**

**El 2013 l'Amistat Beach
Hostel Barcelona, la
llibreria + cafè No Llegiu
i l'espai de creació Sala
Ramona van obrir les
portes**

Són molts els racons del barri i els comerços que encara recorden el passat obrer i industrial del Poblenou. I també els racons que resten cada cop més en l'oblit. Així, molts coneixeran el carrer Amistat per la seva proximitat al mercat o a la Rambla, però no s'ha caracteritzat ens els darrers anys per ser un carrer amb gran activitat i dinamisme.

Antigament, aquest enclavament comercial al cor del casc antic del Poblenou era dinàmic, amb botigues i magatzems. Fins i tot, amb comissió de festes. Però l'activitat es va anar esllanguint i els comerços tradicionals anaven abaixant les persianes.

Des d'aleshores, el carrer Amistat va restar lleugerament oblidat. Era un carrer de pas, però no un carrer comercial. Tot i això, en els darrers mesos han obert portes nous locals i establiments fusionant-se amb els més antics com la tradicional Pubilla del Taulat, establiment pioner al barri, i la també veterana carnisseria Trinxant. El turisme, la cultura i el comerç estan avui revitalitzant econòmicament i socialment un dels indrets més entranyables del casc antic del Poblenou.

Així, van néixer l'Amistat Beach Hostel Barcelona, la Llibreria + Cafè No Llegiu i l'espai de creació Sala Ramona, contribuint a la transformació de "cor comercial en cor cultural", com afirma Xavier Vidal, el promotor de la nova llibreria i activista cultural.

En pocs metres de carrer conviuen noves propostes amb establiments històrics del Poblenou com la Pubilla del Taulat, fundada el 1886, o l'Ateneu Popular Octubre que ja fa 15 anys que és al barri, encara que no sempre a l'actual emplaçament. En Miquel, que regenta el bar de la Pubilla, reconeix que "passar de veure els comerços tancats a veure gairebé tots els locals del carrer oberts és gratificant".

I és que l'obertura de negocis al Poblenou sempre és positiu per a l'economia, però encara ho és més quan es tracta d'ajudar a cohesionar i a fer barri, col·laborant amb entitats com l'hiperactiu Ateneu Popular Octubre, que genera molta vida al voltant i mobilitza sobretot joves amb xerrades, exposicions i activitats diverses, sempre des de la reflexió crítica i la proposta alternativa. La Sala Ramona, un petit i tímid local que gairebé passaria inadvertit si no fos per la música que traspasa el petit portal i envaeix el carrer cridant l'atenció de vianants, ofereix concerts de jazz, exposicions i altres creacions. El Xavier, de la llibreria, sap que al Poblenou tot transcendeix a través de les relacions socials. Com els vermouths de la Pubilla, en Xavier serveix unes "tapes" literàries perquè tastis i et deixis seduir sense presses ni prejudicis, amb cafè o sense, però prenent-te temps. Vol fer-se veure, no ell sinó la cultura, i per això convida els poblenovins a recitals poètics, presentacions de llibres o tallers de lectura. Una oferta que tal vegada no arriba als forans del *hostel*, o potser sí. Fa pocs dies una barcelonina que treballa de professora d'espanyol a Londres ha fet una reserva per als seus alumnes i vol conèixer el barri. És lloable que uns joves britànics estiguin interessats en el "manxester" d'aquí més que no pas en la Sagrada Família. L'escepticisme, però, del Miquel de la Pubilla té fonament: "Mira", em diu, "en veus cap d'estranger?". Té raó, haig de reconèixer que, en observar la clientela que hi ha a la barra, no hi ha ni rastre de "guiris". Deuen ser tots a les terrasses de la Rambla!

Patricia Pujante

Ludoteca

Maria Gràcia Pont

L'any 1996 l'espai La Flor de Maig, entitat nascuda a l'Ateneu La Flor de Maig, va fer un pas endavant en el seu projecte de treball en l'àmbit del lleure al Poblenou. L'Ajuntament de Barcelona va convocar un concurs en què es donava la possibilitat de gestionar un espai municipal, amb tots els protocols que suposava presentar-se. Des de llavors, l'Associació Espai La Flor de Maig gestiona la ludoteca.

Montse Montull, responsable de la Ludoteca Maria Gràcia Pont, ens explica les característiques d'aquest equipament municipal on es parteix del lleure i del joc per treballar amb les famílies i els nens.

"A diferència d'altres ludoteques, aquesta està gestionada per una entitat del barri. Això marca un tarannà, es vol crear una xarxa amb el que ens envolta, no només fer un bolet al mig del Poble-nou."

Per això, quan fa uns cinc anys la Generalitat va treure un decret on s'especificaven els requisits que havien de complir les ludoteques, principalment per distingir-les de les escoles

bressol, es va haver d'adequar el projecte i l'espai. Aquest projecte vol fer un ús de l'edifici més enllà de la ludoteca per aprofitar l'espai.

"Aquest tema va sorgir en un moment que no hi havia escoles bressol al barri, existia un conflicte real. Quan van treure aquest decret, un dels molts requisits era que no hi podia haver cap nen de menys de quatre anys sense un adult de referència. Va ser llavors quan es va impulsar l'Espai Familiar. Un espai on juguen infants de 12 a 4 anys acompanyats d'un familiar."

Segons ens explica la Montse, actualment funcionen quatre grups d'espai familiar: un d'infantil, P4 i P5; un de mitjans, primer i segon; un de grans, de tercer a sisè; i un altre d'adolescents. Es treballa per grups d'edats, dos dies a la setmana. Les taxes les marca el Districte de Sant Martí, però són preus populars; de fet els grups sempre estan plens i amb llista d'espera. També hi ha infants becats, es treballa per integrar i ajudar a tothom que es pugui i per educar en valors. En total, entre 120 i 130 infants.

"Treballem totes les franges d'edats,

fins als 16 anys. Hi ha pocs llocs que ho facin això i nosaltres ho hem aconseguit. Som tres persones organitzant-ho tot, però comptem amb voluntaris i oferim poder fer pràctiques de monitors a les instal·lacions. També treballem amb nens i nenes amb necessitats educatives especials. No tenim cap família que no sigui del Poblenou, la ludoteca ha esdevingut un centre neuràlgic al barri."

La ludoteca està oberta a les diverses associacions del barri i s'han impulsat multitud de projectes, també a nivell internacional, de cooperació, de formació i fins i tot d'amistats transoceàniques. Amb la col·laboració de la gent gran, s'han fet activitats de relats i de ganxet. Alguns alumnes de l'escola Voramar s'ofereixen voluntaris per fer reforç escolar per als nens i nenes que ho necessitin. Les escoles del barri poden venir a jugar a la ludoteca i un altre projecte que es porta a terme és el de reciclatge de joguines; tothom que tingui joguines (que no siguin peluixos) en bon estat o llibres infantils que no vulgui els pot portar a la ludoteca perquè els donin un altre ús a la mateixa ludoteca o

El joc i el lleure com a eines indispensables de l'aprenentatge

donant-los a les escoles del barri.

"Només tanquem a l'agost i també organitzem casals de Hivern, de Primavera i d'Estiu."

La Montse s'aixeca de la taula on parlem i es disposa a ensenyar-nos un espai que sembla el somni de tot infant.

"Les joguines i el joc són les eines estrella per poder treballar la socialització dels infants. Facilitem que, a través del joc i la joguina, els nens i nenes

diversos, així que quan pugem cap a la part superior, trobem una taula de ping-pong, vaixells pirata, naus, castells, cases i palaus. Armaris plens de jocs de taula, de construcció, d'estratègia i de creativitat. Disfresses, Nancys, ninots, cotxes, animals còmics i multitud d'utensilis per als futurs químics, metges, mecànics, infermers...

"Intentem tenir de tot el que hi ha el mercat, però estem especialitzats en Playmobil. Es treballa per racons i un parell de cops l'any variem la distribució de l'espai. Aprofitem les festes com ara el Carnestoltes o el Nadal per fer activitats més específiques. El que es busca és desenvolupar la creativitat. Els nens i nenes juguen al mateix, els jocs són de qualitat i fugim de la joguina comercial tipus Violette o similar. Volem desenvolupar el pensament de l'infant a través del joc. Que tots els nens i nenes trobin el joc i la joguina que més els agrada."

Pensar, sentir, gaudir, jugar... Viure.

Esther Racionero Zamel

María Vera:

Licenciada por el Institut del Teatre en dirección escénica, también estudió interpretación en el Col·legi del Teatre y performance en el Rose Bruford College de Londres. Pero María Vera no es una actriz cualquiera. Se define como una artista multifacética y buscadora de nuevas fórmulas escénicas. Además es fundadora del espacio de trabajo colectivo Phi, en el Poblenou. Una chica inquieta.

Tu formación es bien diversa, ¿con qué te quedas?

He estudiado danza contemporánea durante unos años, también me interesa el cante flamenco. He podido trabajar en varios roles: iluminación, montaje de escena, producción... En realidad, con lo que he aprendido más es con el día a día, tener que sacarme las castañas del fuego.

Bueno, ahora te exigen saber hacer de todo.

El teatro independiente siempre ha sido así. Ahora te tienes que meter a producir cosas de otros porque no tienes dinero para realizar tus propias obras. Y tienes que saber de publicidad, comunicación, video, *community manager*... Lo que más pena me da ahora es no poder formar a actores. Aquí sí noto la crisis, la gente no tiene recursos para gastarlos en formación teatral. A mí me encanta enseñar, aprendes casi más que los alumnos.

¿Cómo encuentras la motivación trabajando en tantos ámbitos?

Porque mientras esté relacionado con el teatro, yo prefiero trabajar en cualquier rol o función, porque quiero estar cerca.

¿Pero en qué faceta te sientes más cómoda?

Actuando. Es lo más bonito de todo. Crear, puedes crear en tu casa, pero actuar no. Por ejemplo, yo creo platos, ¡como mi gazpacho! Ponerle arte a las cosas es simplemente ponerle amor. La creación es cotidiana. La interpretación es diferente, te requiere quedar con

“El teatro da tan poquito, que tienes que hacer muchas cosas para poder vivir”

un director o aprenderte un texto y sobre todo exponerlo.

¿En qué andas metida ahora?

Bufff... El teatro da tan poquito, que tienes que hacer muchas cosas para poder vivir... Estoy en un par de proyectos que me motivan mucho. Un musical flamenco, con 9 intérpretes, VJs, bailarines..., que se llama Encante, y estamos tratando de moverlo. Por otro lado, estoy trabajando con un dramaturgo

el texto de la obra *Siete años de clínica a la negra María*. Ya lo he probado en escena y funciona, pero quiero pulir muchas cosas, que tenga un sustento filosófico o social. También voy haciendo performances. Para celebrar el Día Internacional de la Mujer, haré *Mujer con carrera 002* en Nou Barris.

¿Qué sería un sustento social?

Intento que la gente que ve algo en ese momento, haga el cambio, lo que se llama “teatro ritual”. Que sea ése el momento de catarsis, que ocurra algo mágico de forma colectiva en ese instante. Como si fuera un libro de autoayuda. Quiero dar a entender que tú mismo has de darte amor para avanzar. Creo que cuando nos sentimos mejor individualmente, el mundo puede estar mejor. Me gustaría que la gente empatizara con el problema ajeno. Mi objetivo es comunicar salud emocional a mis conciudadanos.

También entraría aquí tu reivindicación feminista...

Quiero cambiar cosas, aunque sólo sea haciéndolos pensar. Las mujeres no tenemos que ser esas personas perfectas que pueden con todo. En mi trabajo, noto todos los días que hay machismo en esta sociedad. ¿Por qué te tienes que “disfrazar” (maquillarte, ponerte tacones...) para conseguir algo? Aunque a veces doy datos en mis obras, pretendo que sean poéticas, metafóricas. No me gusta mezclar la política..., prefiero lo bello.

Hace poco que has fundado un nuevo espacio coworking en el barrio.

Hemos montado **Phi** para armar un lugar que sirva de plataforma artística, un nexo de unión de personas. Acogemos artes escénicas, audiovisuales y diseño. Está abierto también a fotógrafos, a todo el mundo. La idea surgió muy natural porque yo ya soy muy “nudo”, siempre me llama alguien preguntando si “conozco a alguien que...”. Ese nudo funciona también como estructura para que otros vengan a trabajar y nos ayudemos a varios niveles. La sala de ensayos tiene un alquiler baratísimo, el *coworking* también está ajustado para que sea autosuficiente. Yo digo que no cobro pero sí que lo hago: me enriquece mucho la gente que conozco. El espacio es multidisciplinar, puedes conocer gente de otros gremios que son muy necesarios. Es el sitio ideal para venir a colaborar con gente.

¿Por qué en Poblenou?

Está muy bien escogido. Éste es un lugar donde no te sientes un bicho raro cuando te pones a trabajar según que cosas..., además este es el barrio de los diseñadores, fotógrafos, donde están las imprentas, etc. Recibimos influencias de muchos estudios. Te sorprende el talento que hay alrededor y el esfuerzo que hacemos todos. Somos todos independientes y estamos aguantando como campeones.

¿Y cómo se aguanta todo esto?

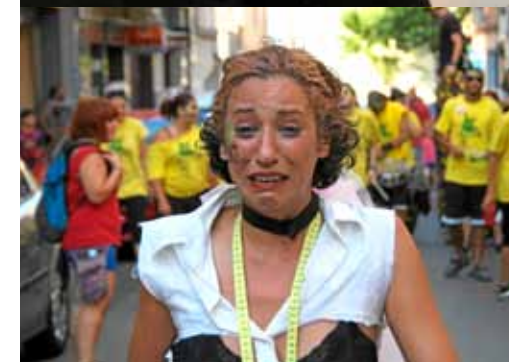
Se aguanta poniendo tu sueldo, tu tiempo. Pero lo haces porque quieres.

¿Cómo ves el futuro a corto plazo?

Espero que Phi se llene, que seamos una gran familia, para contagiarnos el espíritu de acción y reacción. Al menos lo abrimos para esto.

Eva Murgui

Periodista @evamurgui

La representació de les comunitats de propietaris

El president de la comunitat de propietaris pot representar-la judicialment tant pel que fa a les reclamacions de danys en elements comuns de la finca, com dels que afecten elements privatis de cadascun dels propietaris.

Per desgràcia la bombolla immobiliària que hem viscut fins fa pocs dies, ens ha deixat una amarga herència que en molts casos s'ha traduït en una realitat desesperant per a molts dels nous propietaris del nostre barri. És notori que el 22@ ha comportat un creixement important del parc immobiliari en un període de temps molt curt. Això ha significat en molts casos execucions d'obra ràpida i de baixa qualitat. Conseqüència d'això ha estat que, en un termini curt de temps, els nous propietaris s'han trobat vivint en finques plenes de defectes de construcció, tant pel que fa a elements comuns com a elements dels seus propis pisos (elements privatis).

Un dels dubtes que sorgeix sovint als propietaris d'una comunitat és com es fa la reclamació d'aquests defectes, és a dir, si es reclamen conjuntament o separatament.

Per donar resposta a aquestes preguntes, ens basarem en l'auto de l'Audiència Provincial de Tarragona de 03/05/2011, que és molt significatiu perquè interpreta el nou article 553.16 del Codi Civil de Catalunya, que tracta de la representació de les comunitats de propietaris.

Les comunitats de propietaris subjectes al règim de propietat horitzontal no tenen personalitat jurídica. Per aquesta raó, l'article 553.16 del Codi Civil de Catalunya, confereix la representació orgànica de la comunitat al president, que és qui, com a apoderat legal, actua per ella enfront de tercers en judici

i fora d'ell, responent de la seva gestió davant els restants propietaris en l'àmbit intern.

També es fa esment de la sentència del Tribunal Suprem de 15/04/2004, que afirmava que el president de la comunitat està legitimat per exercir totes les accions que es creguin oportunes en benefici d'aquesta, referint-se no només a la reclamació per defectes en els elements comuns, sinó també pels que recauen sobre elements privatis.

La jurisprudència ha reconegut en termes molt amplis la legitimitat del president de la comunitat per actuar no només respecte dels elements comuns de l'edifici, sinó també en defensa dels elements privatis quan n'estiguin afectats més d'un.

D'altra banda, el president no requereix ser autoritzat per la junta per instar la corresponent acció judicial atès que la legitimitat li ve conferida per l'article 540.16.2, que li atorga la representació en judici de la comunitat, estant situada la seva actuació entre la representació orgànica i la merament

voluntària. Es considera legitimat per actuar sense acord previ en defensa dels interessos de la comunitat i sense perjudici de la responsabilitat que assumeixi davant d'aquesta. Però aquesta legitimitat queda limitada en els supòsits expressament exclosos per la Llei o si hi ha una oposició expressa i formal de la comunitat.

És més, les sentències de 17/04/1990, 22/10/1993, 14/10/2004 i 06/04/2006, reconeixen legitimitat davant de tercers a qualsevol propietari per a la defensa dels elements comuns, sense necessitat d'acord previ de la junta de propietaris. És criteri jurisprudencial uniforme no només que els copropietaris tenen legitimitat per efectuar reclamacions entre ells quan afecten interessos comuns, sinó també per fer-ho davant de tercers en defensa dels elements comuns, sense necessitat d'un acord de la junta de propietaris.

El que no diu l'auto ni les sentències esmentades, és què passa amb els costos, qui suporta tot el cost del plet, quan pren la iniciativa. Què passa si es perd el plet i no hi ha hagut un acord previ d'autorització de la junta de propietaris? Hi ha obligació de la comunitat de propietaris de rescabalar? Això és motiu d'estudi en cada cas concret. Però el consell que donem és que val més que hi hagi un acord previ de la junta i com més majoritari millor.

Tomàs Ferrer Rodríguez

Ensenyar a ser solidari

3a fira de la XES (Fabra i Coats)

Ara que ja han passat les festes dels excessos i l'abundància pot ser un bon moment per pensar i fer reflexionar els més petits sobre la solidaritat. És cert que l'època de Nadal o poc abans és quan el nostre esperit altruista és més sensible i es manifesta de diferents maneres: recollides de joguines, recollides d'aliments, recollida de diners..., però la clau està a ser coherents i continuar la tasca solidària durant tot l'any i fer veure la importància d'aquest fet als nens de casa.

Què és la solidaritat?

Segons l'article "Educar para la solidaridad", de M. Rosa Buxarris, la solidaritat és una actitud que té tres components: cognitiu, afectiu i conatiu. Dit d'una altra manera, formada pels coneixements que adquireix una persona, la seva sensibilitat i el seu comportament. Per tant, hem de tenir clar que les actituds s'aprenen a través de l'educació.

I com podem ensenyar a ser solidaris?

Primer, és important l'autoconeixement, és a dir, el coneixement d'un mateix. És a dir, fer veure al nen fins a quin punt és solidari o es creu solidari. Formular preguntes: Què és la pobresa o la riquesa? Què és per ell/a la solidaritat? Què és el racisme? Per nosaltres també serà impor-

tant saber d'on partim per reconduir, en cas que faci falta, pensaments erronis.

Un altre factor important a treballar és l'autonomia, és a dir, la capacitat d'autoregulació que permet a la persona ser coherent amb el que pensa i el que fa.

L'empatia és un element clau, que permet al nen tenir la capacitat de posar-se en lloc de l'altra persona. A partir dels dos anys pot ser una bona edat per començar a treballar l'empatia, ja que els nens ja comencen a tenir consciència de l'altre i de conductes com compartir, col·laborar, ajudar...

Una bona manera de tractar la solidaritat sobretot amb els més petits és a través d'un conte o una història. Destaquem una col·lecció de l'editorial Susaeta que es diu "Les fades ens parlen de..." en què en un dels contes de la col·lecció ens parlen de la solidaritat.

L'exemple, la millor de les lliçons

Però no cal anar gaire lluny per fer veure als més petits que hi ha gent que s'ho passa molt malament per no tenir prou recursos. Ja no cal recórrer a la mítica frase que ens deien els nostres pares "a l'Àfrica hi ha molts nens que passen gana" quan no ens volíem acabar el menjar del plat. En el meu cas, sempre pensava: "Això de l'Àfrica està molt lluny. A mi no em passarà". No ho veia com una cosa propera.

Malauradament, és fàcil tenir

exemples propers. Només cal alçar el cap mentre passem pels carrers del nostre barri i segur que veurem alguna persona buscant en algun contenidor, ja sigui ferralla o alguna cosa per menjar. No ho ignorem o fem veure que aquella escena no existeix mirant cap a l'altra banda o fent que el nen no se'n adoni. És una realitat molt present, cada vegada més.

EL Poblenou és un barri amb un teixit associatiu molt actiu i implicat en moviments socials lligats directament amb el barri o el seu entorn. La col·laboració activa amb l'AMPA de l'escola, participar en un esplanai, en activitats organitzades per associacions culturals, en les festes tradicionals i la vinculació dels pares i dels infants amb l'entorn és una filosofia de vida que entrena el civisme i la democràcia. La ciutat, amb la seva complexitat, és un magnífic lloc per a l'educació.

En conclusió, la solidaritat no ha de ser ensenyada amb discursos teòrics i demagògics. Un gest tan senzill com compartir un entrepà amb un amic pot ser un bon començament per treballar aquesta actitud.

Lídia Roca

Llicenciada en Comunicació
Coordinadora a JumpingClay
JumpingClay Barcelona Poblenou "Per aprendre jugant"
c/Ramon Turró, 75 08005 Barcelona
www.jumpingclaybarcelona.com

Cada solució tan individual com tu

Al servei de la gent del nostre barri i de l'esforç de les seves persones i empreses.

• Assessorament • Prevenció • Negociació • Mediació • Defensa

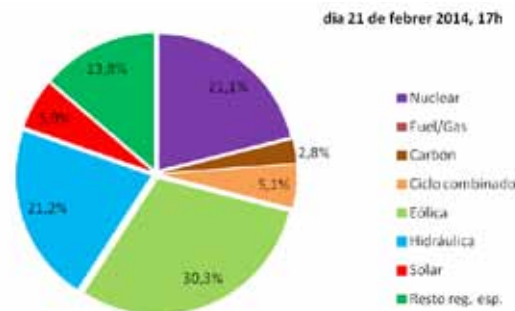
TESSAL Pymes
TESSAL Entitats
TESSAL Persones
TESSAL Laboral

TESSAL Banking
TESSAL Patrimoni
TESSAL Protecció Discapacitats
TESSAL 3.0

C/Perú 40-44, esc. 2, 2º A • T+34.93.486 94 51 • F+34.93.486 94 52
info@tessal.com • www.tessal.com

GABINET JURIDIC TESSAL
ajustem solucions legals

Mix de generació en el moment de redactar l'article.
La generació principal és d'origen eòlic. Els cicles combinats tant sols aporten el 5,1%

La bombolla elèctrica

Central tèrmica amb els quatre grups de cicle combinat de gas a Sant Adrià, propietat de ENDESA

Els darrers anys ha crescut progressivament el cost de l'energia a tot el món, i sobretot a Espanya el de l'electricitat. El sistema elèctric de l'Estat espanyol es troba sota sospita des que va aflorar el "dèficit de tarifa", un deute que suposadament hem adquirit tots els abonats amb les companyies elèctriques i que aquestes ara traslladen al rebut de la llum. Amb l'augment desproporcionat de l'electricitat s'ha destapat una nova estafa, no només a les famílies sinó també a les empreses. Els efectes d'aquesta nova "bombolla" de l'economia espanyola ens la volen traslladar, com veient habitual en aquest país, no als seus veritables responsables, sinó als ciutadans mitjançant l'anomenada "Ley del sector eléctrico", aprovada per las Cortes el 19 de desembre passat.

En primer lloc un aclariment sobre el dèficit de tarifa: El dèficit es produeix perquè els costos de l'electricitat declarats són superiors als ingressos obtinguts per la venda d'electricitat. L'Estat, que es reserva la potestat de fixar la tarifa, va optar durant els anys de bonança econòmica per no reflectir el cost real del quilovat hora a la factura, generant així un deute amb les companyies, les quals el podrien cobrar en el futur als seus clients. S'hi sumen a més uns costos associats que han crescut: les primes a la generació en règim especial, la subvenció al carbó nacional, la compensació dels costos extrapeninsulars, entre altres, a més dels interessos generats pel propi deute.

Per què és tan cara l'electricitat a Espanya?

Una de les raons de l'encariment de l'electricitat és que Espanya és un dels països de UE energèticament més dependents de les importacions d'hidrocarburs. Importem segons dades oficials més del 76% de l'energia primària demandada, amb un saldo de la balança energètica de -45.000M€ (any 2013). En realitat la dependència és superior al 90% perquè l'urani dels reactors nuclears també s'importa. Espanya compra la quasi totalitat d'energia a l'exterior, quan la península gairebé es pot considerar el primer jaciment europeu d'energia renovable, és a dir, sol, vent, biomassa...

La segona causa és una mala planificació, amb inversions equivocades. Actualment el sistema elèctric espanyol amb 102.281MW (any 2013) té un excés de potència instal·lada, superant 2,6 vegades el pic màxim de consum. La conseqüència és que una bona part de les centrals tèrmiques de cicle combinat de gas (hi ha 27.000MW instal·lats) resten parades moltes hores a l'any per innecessàries, ocasionant grans pèrdues a les empreses propietàries.

El gran creixement experimentat per les renovables a partir del PER (Plan de Energías Renovables en España 2005-2010) va ser vist per les grans elèctriques com una amenaça perquè cada megawatt renovable

instal·lat en el territori espanyol dificultaria l'amortització de les centrals tèrmiques de gas. Efectivament, el creixement de les renovables va ser exponencial, amb l'ajuda de les primes i també per la lògica implacable del necessari canvi cap a un parc més sostenible i menys dependent de l'exterior aprofitant les energies renovables autòctones.

La planificació que van fer les companyies elèctriques els anys 90 no va comptar amb la proliferació de les renovables, com tampoc va parar prou atenció al problema del canvi climàtic i a la dependència externa dels hidrocarburs, i va errar també en la predicció de creixement de l'economia espanyola. A partir de 2008, la crisi

ha arrossegat la demanda a la baixa. El resultat és una bombolla, és a dir, unes inversions excessives i mal fetes que no s'amortitzen. Per arreglar-ho tot, sense que el cost recaigui sobre l'esquena del sector, que té tenallat al Govern, el sector ha forçat aquest a fer una llei a la mida del seus interessos que elimina les primes a les renovables i trasllada el dèficit tarifari als consumidors. Ho va dir la vicepresidenta del Govern el 12 de juliol passat en anunciar el RDL 9/2013 de reforma del sector elèctric. Va dir: "Se trata de la reforma definitiva de los problemas del sector eléctrico en nuestro país". Problema solucionat a l'espanyola!

Salva Clarós

22 de març. Inauguració de la Torre de les Aigües

Per fi, acabades les llargues obres de rehabilitació de la Torre de les Aigües del Besòs, els ciutadans de Barcelona i també els de fora podran gaudir d'aquesta magnífica obra d'enginyeria civil, projectada el 1881 per Pere Falqués, arquitecte municipal de Sant Martí. El procés de rehabilitació, sufragat en la seva totalitat per Aigües de Barcelona, ha durat molts anys, però finalment, una vegada completada també l'adequació de la "casa de vàlvules", construcció annexa d'instal·lacions i motors, per a ús museístic, s'inaugurarà

el conjunt el 22 de març vinent, data a partir de la qual el monument serà visitable.

Petita història

La torre va ser construïda per proveir d'aigua el nucli del Poblenou i Barcelona, mitjançant una captació del llit del riu Besòs. L'empresa Aguas del Besòs promotora original del projecte va passar a la Societat General d'Aigües de Barcelona el 1892. Com que la torre estava dins de les instal·lacions de la foneria de Can Girona, va ser venuda el 1922 a aquella empresa. Durant la dècada del 90 del s. XX l'empresa hereva, Macosa, va tancar definitivament i en el seu lloc

s'hi va projectar l'expansió urbana del front litoral i Diagonal Mar, llavors la torre i la casa de vàlvules van passar a mans municipals i va ser catalogada com a patrimoni històric industrial del Poblenou.

La torre de les aigües va arribar a la propietat municipal en un estat de conservació molt deficient després de més d'un segle de vida i per l'escàs ús que se'n feia. L'Associació de Veïns va reclamar a l'Ajuntament en els primers anys del nou segle una inversió per evitar el progressiu deteriorament i poder ser utilitzada com a mirador. Però la negativa municipal, al·legant un elevat cost, va fer que la mateixa Associació demanés a la companyia

Aigües de Barcelona, antiga propietària de l'ara monument, que es fes càrrec del cost de la rehabilitació. El setembre de 2004, el director general de llavors, Àngel Simon, s'hi va comprometre. No va ser fins al mes de febrer de 2006 que es va signar un conveni entre AGBAR i Ajuntament de Barcelona oficialitzant el compromís per encarregar el projecte de rehabilitació. Quatre anys més tard es va donar el vistiplau al projecte definitiu redactat per l'arquitecte Antoni Vilanova, i cap a l'agost de 2010 s'iniciaven unes obres executades en dues fases que han durat fins al moment present.

Redacció

Marimon Estrany
Advocats

Truca'ns:
93 300 32 93
o vine a veure'ns:
c/Llull 219 (local)

Assessoria fiscal, laboral,
jurídica i immobiliària

UN NOU ANY, MEREIX UN NOU RITME DE VIDA!

**APROFITA LES
2 OPORTUNITATS
QUE T'OFERIM.**

No dubtis i inscriu-te al
nostre centre per tal d'eliminar
aquells petits excessos que
hem fet durant el Nadal.

matrícula
per només
23€

matrícula
+ dieta
50€

Més informació a:

www.novaicaria.com | rrpp@novaicaria.com | Tel.: 93 221 25 80 |

Promoció vàlida fins al 28 de febrer del 2014.
Oferta no acumulable amb altres promocions.

un projecte de qualitat fet realitat

H A B I T A T G E S P R O T E G I T S A L P O B L E N O U